RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2007/005 Le

i n d e k l a c h t nr. 2006.1863 (042.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen ‘verzekeraar’.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft op 28 februari 1998 een lijfrenteverzekering bij verzekeraar gesloten. Dit betrof een beleggingsverzekering die, afhankelijk van de gekozen belegging, een bepaald garantiekapitaal kent. Klaagster heeft bij aanvang van de verzekering gekozen voor een variant met een inleg van € 136,13 per maand en een garantiekapitaal van € 27.098,94. Op deze verzekering is een uitkeringsgarantie van 4% van toepassing. De datum waarop klaagster de 65-jarige leeftijd bereikt, geldt als einddatum van de verzekering.

Op 15 februari 2000 heeft klaagster verzekeraar verzocht haar premie te verhogen naar € 181,51 per maand. Verzekeraar heeft deze verhoging (€ 45,38) geadministreerd op een nieuwe polis. Deze verzekering kent een uitkeringsgarantie van 3%.

In artikel 10 van de op de eerstgenoemde verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is, voor zover hier van belang, bepaald:
‘1 Mits de einddatum van de verzekering is gelegen voor de 66-ste verjaardag van de verzekerde heeft de verzekeringnemer elk jaar het recht een hogere of lagere premie te betalen, zonder dat een goede gezondheid van de verzekerde behoeft te worden aangetoond.
(…)
4 Het verzoek tot gebruikmaking van het budgetrecht dient schriftelijk te worden gedaan en uiterlijk tot drie weken voor de onder 2 genoemde premievervaldag door [verzekeraar] te zijn ontvangen’.

De klacht

Klaagster beklaagt zich erover dat verzekeraar heeft geweigerd de premieverhoging op de bestaande polis - waarvoor een uitkeringsgarantie van 4% gold - te administreren en voor de extra premiestorting een nieuwe polis heeft opgemaakt waarvoor een uitkeringsgarantie van 3% gold.

2007/005 Le

Het standpunt van verzekeraar

Verzekeraar hanteert, na aanbeveling daartoe door de toenmalige Verzekeringskamer, sinds 20 september 1999 een garantiepercentage van 3%. Dit geldt voor nieuwe verzekeringen. Het is echter ook niet langer mogelijk extra stortingen op lopende verzekeringen, waarop nog een garantiepercentage van 4% gold, te doen, tenzij deze storting voortvloeit uit een recht op de polis (bijvoorbeeld een optierecht of budgetrecht). In het geval van klaagster was hiervan geen sprake, zodat voor haar premieverhoging een nieuwe polis werd opgemaakt met een garantiepercentage van 3%.

Het commentaar van klaagster

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar heeft klaagster haar klacht gehandhaafd en nog het volgende aangevoerd. De door de Verzekeringskamer gedane aanbeveling om een garantiepercentage van 3% te hanteren heeft slechts betrekking op nieuwe verzekeringen en extra stortingen en dus niet op een premieverhoging op een bestaande polis.

Het verdere verloop van de klachtprocedure

Bij brief van 25 oktober 2006 heeft verzekeraar de Raad desgevraagd nader geïnformeerd. Verzekeraar heeft medegedeeld dat uit de voorwaarden die op de verzekering van toepassing zijn valt op te maken dat het budgetrecht het recht is om voor de periode van één jaar de premie van de verzekering te verhogen. Na afloop van deze periode geldt opnieuw de op de polis vermelde premie, tenzij de verzekeringnemer opnieuw van het budgetrecht gebruik maakt. Het budgetrecht kenmerkt zich dus door tijdelijkheid en dient elk jaar opnieuw te worden aangevraagd. Uit het aanvraagformulier blijkt dat de door klaagster aangevraagde verhoging is aan te merken als een permanente verhoging en deze is dan ook als zodanig verwerkt. Wanneer de door klaagster gewenste verhoging als verhoging uit het budgetrecht zou zijn aangemerkt, zou de premie in het volgende jaar weer zijn verlaagd, tenzij klaagster opnieuw zou hebben aangegeven gebruik te willen maken van het budgetrecht.

Bij brief van 30 oktober 2006 heeft de belangenbehartiger van klaagster nogmaals medegedeeld dat het niet om een nieuwe verzekering of extra storting gaat, maar om een premieverhoging op een bestaande polis.

Bij brief van 27 november 2006 heeft verzekeraar de Raad desgevraagd nog het volgende medegedeeld. Wanneer verzekeraar de verhoging in 2002 had aangemerkt als een verhoging uit het budgetrecht zou dit hebben geleid tot een hoger garantiekapitaal op de oorspronkelijke polis. Het garantiekapitaal zou namelijk in dat jaar zijn verhoogd met 4% over de netto maandinleg van€ 45,38. Klaagster had de mogelijkheid om jaarlijks haar premie en daarmee haar garantiekapitaal te verhogen, maar achteraf is niet te bepalen hoe vaak zij dit gedaan zou hebben. Dit laat echter onverlet dat verzekeraar over de permanente verhoging een garantiepercentage heeft gegeven van 3%. Verzekeraar heeft klaagster niet gewezen op het budgetrecht uit artikel 10 van de polisvoorwaarden omdat het aanvraagformulier is verzonden via de bemiddelaar en de verzekeraar en deze bemiddelaar het standpunt hanteren dat het adviseren en de communicatie, behoudens wettelijke verplichtingen, door de bemiddelaar geschiedt. Verzekeraar gaat er dan ook van uit dat de onderhavige kwestie tussen klaagster en haar bemiddelaar is besproken en er bewust een keuze is gemaakt voor een permanente verhoging.

2007/005 Le

Bij faxbericht van 28 november 2006 (abusievelijk gedateerd 30 oktober 2006) heeft de belangenbehartiger van klaagster medegedeeld dat volgens hem sprake is van een optierecht.

Bij faxbericht van 6 december jl. heeft de belangenbehartiger van klaagster vervolgens nog op de brief van verzekeraar van 27 november 2006 gereageerd.

Het oordeel van de Raad

1. Verdedigbaar is het standpunt van verzekeraar dat de door klaagster vanaf 2000 gewenste premieverhoging van € 45,38 per maand moest worden opgevat als een verzoek om een permanente verhoging en dat deze verhoging krachtens de circulaire van de Verzekeringskamer van 17 november 1998 (WTV 1998/29) is aan te merken als nieuwe productie waarvoor een uitkeringsgarantie van 3% geldt. Verzekeraar heeft dan ook door voor deze maandelijkse premieverhoging een nieuwe polis op te maken waarvoor een uitkeringsgarantie van 3% gold de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

2. Ambtshalve merkt de Raad nog op dat het verzekeraar had gesierd als hij klaagster had gewezen op het haar krachtens artikel 10 van de verzekeringsvoorwaarden toekomende budgetrecht op grond waarvan klaagster ieder jaar het recht had om de premie van de verzekering voor de periode van één jaar te verhogen. Aangezien het budgetrecht duidelijk in de verzekeringsvoorwaarden is omschreven en klaagster bovendien werd bijgestaan door een tussenpersoon, zodat klaagster de indruk wekte welbewust te kiezen voor permanente verhoging, acht de Raad het feit dat verzekeraar klaagster toch niet alsnog heeft gewezen op het budgetrecht niet een zodanige tekortkoming dat verzekeraar daardoor de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 15 januari 2007 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. E.J. Numann, mr. F.R. Salomons en mr. C.W.M. van Ballegooijen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)